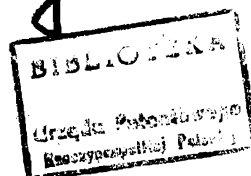

Warszawa, dnia 5 grudnia 1953 roku.

B60g 13/08

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 35214

Kl. 63 c, 42

Główny Instytut Mechaniki
(Warszawa, Polska)

Łącznik przegubowy do amortyzatora hydraulicznego

Udzielono patentu z mocą od dnia 8 maja 1950 r.

Wynalazek dotyczy łącznika przegubowego łączącego tłok amortyzatora hydraulicznego z dźwignią, przenoszącą obciążenia ze sworznia 8. Celem wynalazku jest nadanie łącznikowi najkorzystniejszego kształtu. Osiąga się to przez umocowanie między gniazdem osady tłoka a gniazdem dźwigni dokładnie wpasowanej wkładki przejmującej naciski.

Sworznie osadzone w gniazdach są połączone płytkami za pomocą kołków, umocowanych w otworach sworzni. Dzięki takiemu rozwiązaniu konstrukcyjnemu uzyskuje się lepszy rozkład nacisków w gniazdach. Przez wprowadzenie wkładki przejmującej naciski odległość między osiami wałców można znacznie zmniejszyć, co umożliwia zmniejszenie wymiarów amortyzatora.

Amortyzator z łącznikiem według wynalazku jest uwidoczniony na rysunku, przy czym fig. 1 przedstawia przekrój osiowy amortyzatora, fig. 2 — widok boczny dźwigni i połączonego z nią tłoka, fig. 3 — poprzeczny przekrój części łączących w rozłożeniu, wreszcie fig. 4 — widok boczny wkładki.

Kadłub amortyzatora składa się z części *a*, w której ułożyskowany jest sworznie 8, z dźwigni

9 oraz z cylindrycznej części *b*, w której umieszczony jest tłok 7. W gniazdach 5 i 6 są umocowane dwa sworznie 1. Sworznie te są połączone ze sobą dwiema płytkami 3 i kołkami 4. Między sworzniami jest umieszczona dokładnie wpasowana wkładka 2, przenosząca naciski dźwigni 9 na tłok 7. W celu umożliwienia umieszczenia wkładki 2 gniazda 5 i 6 są w środku wyfrezowane. Wkładka 2 i sworznie 1 są hartowane i szlifowane. Aby nie nastąpiło zakleszczenie, połączenia gniazda 5 i 6 muszą być wiercone bardzo dokładnie. W amortyzatorze z łącznikiem według wynalazku siła nacisku w gniazdach łożyskowych jest wydatnie zmniejszona.

Zastrzeżenie patentowe

Łącznik przegubowy do amortyzatora hydraulicznego, przenoszący naciski z dźwigni na tłok, znamienny tym, że składa się z wydrążonych sworzni (1), umocowanych w gniazdach (5 i 6) i połączonych ze sobą płytkami (3), przymocowanych do sworzni (1) za pomocą kołków (4), oraz z osadzonej pomiędzy sworzniami wkładki (2).

Główny Instytut Mechaniki

